

www.srbbl.nl

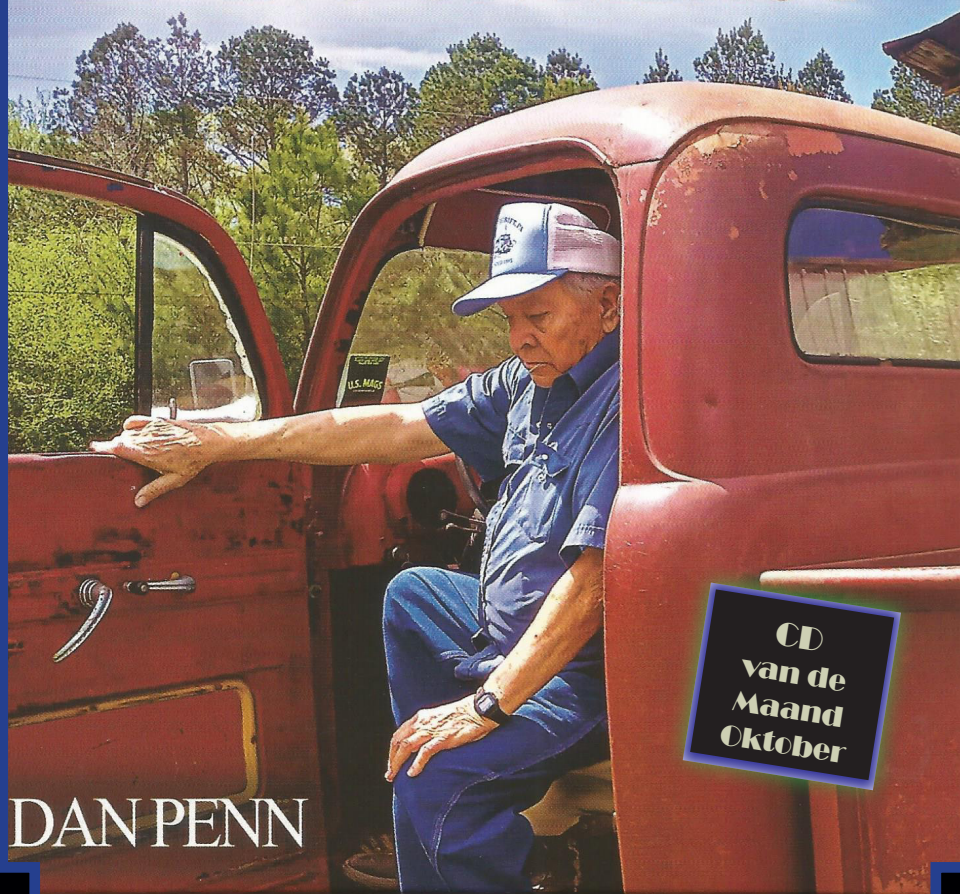
Oktober 2020- Jaargang 24 - Nr.10

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

LIVING ON MERCY

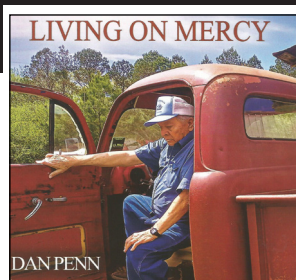

DAN PENN

CD
van de
Maand
Oktober

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

DAN PENN

LIVING ON MERCY

⤴️ CLICK 'N CHECK

Okt.

Nog steeds zijn er hele volksstammen die nog nooit van hem gehoord hebben, wat eigenlijk ook weer niet zo heel erg verwonderlijk is; De beste man heeft slechts een handvol platen op eigen conto uitgebracht en het is alweer 21 jaar geleden dat hij zijn Live album [“Moments from this theatre”](#) met zijn beste muziekmaat Spooner Oldham uitbracht, wat overigens ook een dikke aanrader is. (als je even zoekt, vind je dit album samen met een DVD voor luttele euro's).

Dan Penn schreef echter een berg songs, die grote, zoniet reusachtige hits werden voor andere artiesten, zoals b.v. : [“Do right woman, do right man”](#) voor Aretha Franklin, [“At the dark end of the street”](#) voor James Carr (later gecovered door talloze anderen), [“Cry like a baby”](#) voor The Boxtops en [“I'm your puppet”](#) voor James & Bobby Purify. Daarnaast was hij ook producer van vele hitsongs (o.a. [“The Letter”](#) voor The Boxtops, (wat later ook een knaller werd voor ene Joe Cocker) en kind

aan huis in de “Fame Studios” in Muscle Shoals Alabama. Hij koos ervoor om een vaste boterham te verdienen met songschrijven en het produceren van songs en daarmee wat meer in de anonimiteit te blijven, maar met zijn kwaliteiten en prachtige stemgeluid had hij zó een grote carrière als muzikant in de popmuziek kunnen bereiken. Nu, op zijn 78e kan hij tóch terecht een levende legende genoemd worden en klinkt zijn stem nog steeds fris en fruitig op zijn nieuwe plaat: “Living on mercy”

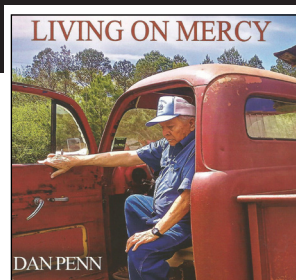

Vervolg CD van de Maand

DAN PENN

LIVING ON MERCY

⤴ **CLICK 'N CHECK**

Vanaf de opener, tevens titelsong, wordt je meteen ondergedompeld in een warm en zeer herkenbaar 'Blue-eyed' soul-bad. (als we die term tenminste nog mogen gebruiken). Penn stond begin jaren '60 aan de wieg van deze muziekstijl die evolueerde uit soul, blues, country en rhythm & blues. Na diverse samenwerkingen, o.a. met Chips Moman, vond hij een gouden maat in toetsenist Lindon 'Spoooner' Oldham, met wie hij ook wel live optrad. In die setting mochten wij hen ooit een van die zeldzame keren live beleven in de Willem II zaal in 's Hertogenbosch (2006), waarvoor wij eeuwig dankbaar zullen blijven.

Ook op dit album kon de medewerking van Spooner natuurlijk niet uitblijven, maar de bezetting is deze keer veel gevulder; Naast keyboard (Clayton Ivy), gitaar (Will McFarlane), drums (Milton Sledge), en bas

(Michael Rhodes), horen we strijkers en een partij blazers, plus geregeld een fantastisch background-koortje, allen volledig in dienst van de songs. Productie en opnamekwaliteit zijn puik. De songs nemen je stuk voor stuk mee in een kwalitatief en warm muzikaal verleden, wat door sommigen als hopeloos ouderwets zal worden betiteld, maar wat door hedendaagse muzikanten nooit meer geëvenaard zal kunnen worden, gewoonweg omdat dit vakmanschap nog nauwelijks bestaat en het daardoor tijdloze muziek is geworden. Muziek die je na meerdere luisterbeurten alleen maar meer vastpakt en onder de huid kruipt.

Dank je wel meneer Penn, hiervoor gunnen wij u graag de titel van "CD van de maand"!

Dr.Groove.

**WE BUY
YOUR VINYL
& CD COLLECTION**

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com
www.discogs.com/user/rmmusic
tel +(31) 76 522 22 35

NORAH JONES

PICK ME UP OFF THE FLOOR

⤴ **CLICK 'N CHECK**

De laatste paar jaar is de muziekwereld gezegend met een hoop vrouwenstemmen. Voor de jonkies onder ons lijkt het wel of er elke week een nieuwe popsensatie opkomt die daarna stilletjes verdwijnt. Jonge meisjes die nu naar de tv kijken (of laten we onszelf niet voor de gek houden, ze kijken op YouTube), hebben meer vrouwelijke voorbeelden dan ooit om uit te kiezen. Maar in een wereld die wordt overspoeld met twerkende supersterren en autotune prinsessen is er maar één Norah Jones.

Voor de mensen die niet op de hoogte zijn van Norah Jones' recente repertoire, Pick Me Up off the Floor is het derde album dat Jones uitbrengt sinds 2016 en haar elfde in totaal. Er is veel veranderd sinds Come Away With Me, maar er is ook veel dat gelijk is gebleven en dat geeft dit album een heerlijke sensatie van vertrouwdheid en opwinding. Jones is in goede vorm. Haar stem is misschien niet zo zeldzaam als een wilde Chinese tijger, maar haar geluid in combinatie met de kenmerkende melodien is altijd meteen te herkennen. Men luistert niet per ongeluk naar Norah Jones, wanneer zij opkomt in een playlist of op de radio weet iedereen het meteen. Op dit album is dat niet anders. Vanaf album opener How I Weep is het duidelijk dat dit een plaat is met sterke instrumentatie en compositie en ja, je luistert naar Norah Jones.

Toch moet het gezegd worden dat die eerste nummers niet helemaal brengen waar ik op had gehoopt. De jazzy composities vooral gebouwd rond de piano en vocalen doen aan als een frisse wind, of liever een windvlaag, in het huidige popklimaat, maar die kwaliteit

die Jones heeft om een lied te schrijven dat je besluipet en je uit het niets bij je nekvel grijpt, die miste ik nog. Come Away with Me, She's 22. Het zijn nummers die je niet luistert terwijl je iets anders aan het doen bent. Het zijn nummers die je draait op de derde date. Als je al zeker weet dat ze de moeite waard is en er niets expliciets meer gezegd hoeft te worden. Als je elkaar leert aanvoelen en rustig ontdekt waar deze weg jullie naartoe brengt. Pick Me Up off the Floor is eerste date muziek. Muziek die een prachtig decorum vormt bij een etentje. Stijlvol en gevoelig, maar het treedt nooit op de voorgrond, het dringt zich nooit aan je op. Het is zacht als honing en goed voor je. Maar het is geen hoofdgerecht.

Ik kan het hier echter niet hierbij laten zonder Were You Watching en albumafsluiter [Heaven Above](#) te vermelden. Want waar ik inderdaad in het begin het gevoel had dat dit een album was voor op de achtergrond, moest ik alles even neerleggen toen deze twee nummers opkwamen. Oké, misschien was het gevoel niet zo intens als het vroeger was, maar het was er nog en het voelde nog steeds heerlijk om mezelf te kunnen verliezen in Norah Jones' stem en muziek. Norah Jones zal waarschijnlijk nooit stoppen met prachtige muziek maken en ik denk niet dat ik ooit zal stoppen met luisteren.

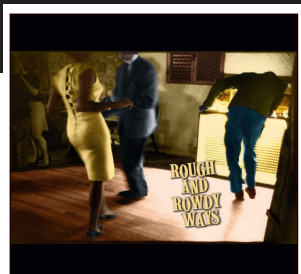
Ayrton van Noort

<https://www.youtube.com/watch?v=T6vB6g-kA0U&list=PLsAk6h4n-dS0C1ym7rjnB4UNcjwgh3xQQ>

d-media
web professionals

<https://d-media.nl/>

Paardeweide 11A, 4824 EH Breda

BOB DYLAN

ROUGH AND ROWDY WAYS

⚡ **CLICK 'N CHECK**

Weet u nog, toen Tempest uitkwam en de hele muzikale wereld gek werd. Rolling Stone gaf het album vijf sterren voordat iemand het ook maar gehoord had. Nieuw, origineel materiaal van de Minnesota maestro was al genoeg om de critici en de fans te doen schuimbekken. In de zeven jaar sinds Tempest is het niet bepaald stil geweest rond Dylan. Zijn eindeloze tour ging (zoals de naam doet vermoeden) ongestoord door, nieuwe cover albums, een Netflix documentaire en oh ja, hij won een nobelprijs voor de literatuur als eerste muzikant in de meer dan 100 jarige geschiedenis van de onderscheiding. Je zou zeggen dat de eerste originele muziek in bijna 10 jaar van de meest invloedrijke Amerikaanse artiest uit de twintigste eeuw en nu ook een nobelprijs laureaat een ongelooflijke vloedgolf aan pers zou veroorzaken. Maar het bleef oorverdovend stil.

Vergist u zich niet. Niets dat wordt uitgebracht met Dylans naam wordt verloren in de vergetelheid. We leven nu eenmaal in vreemde tijden en er zijn grote zaken die elke dag opnieuw besproken moeten worden. Wellicht dat zelfs de macht van Dylan niet kon concurreren met de force majeure van een pandemie. Dat betekent niet dat de critici Rough and Rowdy Ways niet al grijs hebben gedraaid en kapot hebben geanalyseerd. En de recensies waren overwegend goed te noemen. Ondanks dat Rough and Rowdy Ways het met een halve ster minder moest doen in Rolling Stone dan Tempest, regende het vijf-sterren reviews in de meeste kranten en tijdschriften. Vreemd is dat niet want het vraagt een hele hoop lef en zekerheid in je baan wil je een nieuw album van Bob Dylan afkraken. Daarbij is voor de bijna tachtig jarige Dylan de tijd van verassingen en controverse nu wel voorbij. Zijn karakteristieke combinatie van blues, jazz, Americana en Folk heeft nu een vorm aangenomen die een perfect decor biedt, voor alles wat hij ons nog te vertellen

heeft. Rough and Rowdy Ways laat zien dat Dylan nog steeds niet is uitgepraat.

En hier is het waar u zich wellicht begint af te vragen waarom ik niets zeg over de muziek of de liedjes op het album. Waarom de eerste 300 woorden van dit artikel zijn gewijd aan de omstandigheden rond het album liever dan wat er daadwerkelijk op staat. De redenen daarvoor zijn simpel. Allereerst is er vanuit mijn positie geen nood om dit album te recenseren. De gemiddelde luisteraar weet wat ze mag verwachten van een nieuwe Dylan plaat. Daarbij zijn er al honderden recensies geschreven door mensen met meer talent dan ik. Maar belangrijker dan dat is het feit dat dit zoveel meer is dan een nieuw album dat uitkomt. Ga in uw hoofd eens het rijtje af van legendarische heroïsche muzikanten uit de jaren zestig. Bedenk dan eens hoe veel er nog leven. In de tijd tussen Tempest en Rough and Rowdy Ways is dat lijstje alleen maar kleiner geworden. Dit album is een gift. Een collectie van muziek en teksten die we niet voor lief mogen nemen omdat het feit dat we hem zouden krijgen nooit vast heeft gestaan.

Rough and Rowdy Ways is misschien de laatste keer dat we één van de meest belangrijke stemmen van de moderne popcultuur horen spreken. Ik geloof niet dat er iemand is die daar kritiek op dient te geven en zij die het proberen hebben niet begrepen wat dit album representeert. Dit album is geschiedenis. En wij hebben de mogelijkheid om geschiedenis te beleven. Dat zou reden genoeg moeten zijn om Rough and Rowdy Ways met open armen te ontvangen.

Ayrton van Noort

<https://www.youtube.com/watch?v=CU-e3os7QBk&list=PLxA687tYuMWgO7K2Tv4joWaUg0GKoL-UV>

ERIC JOHANSON

« CLICK 'N CHECK »

BELOW SEA LEVEL

Zanger, gitarist Eric Johanson is geboren in Alexandria, Virginia, gelegen aan de rivier de Potomac, maar woont al sinds 1999 in New Orleans, gelegen aan de Mississippi in de staat Louisiana. Hij trad als highschool student op in de nachtclubs van Louisiana, trok veel rond als muzikant, was lang de protegé van bluesgitarist en zanger Tab Benoit en speelde later als lead gitarist in de band van Cyril Neville (Neville Brothers). Johanson deelde het podium met mensen als Terrance Simien, Mike Zito, JJ Grey & Mofro en Anders Osborne. Johanson debuteerde in 2017 solo met 'Burn It Down'.

Zijn tweede solo product -met als producer Luther Dickinson (North Mississippi Allstars)- kreeg de naam 'Below Sea Level', wat duidelijk slaat op New Orleans. Johanson (zang, gitaar) nam de 12 eigen nummers op in de Zebra Ranch Studios met drummer/co-producer Cody Dickinson en bassist Terrence Grayson (Victor Wainwright band). Het album opent erg sterk met "Buried Above Ground" waarin Cody's ritme perfect aansluit met Johanson's gitaarriffs, die zich breed en fier over New Orleans uitlaat. Met een stekelig slide-gitaar intro opent dan de shuffle "[Down to the Bottom](#)" en Ray Jacildo werkt netjes, wat onopvallend, af op Hammond B3 in de swingende power ballad "Changes the Universe". Met "[Never Tomorrow](#)" verandert de sfeer. De aanstekelijke riff en het hoge sing-along gehalte maken het nummer erg radio- gevoelig.

Met "Hammer on the Stone" neemt Johanson daarna op Hendrix-achtige wijze over, om het

dan in "Have Mercy" gedetailleerd te hebben over de harde realiteit van het leven op straat in zijn geliefde Crescent City. Rillingen gaan over je rug in "River of Oblivion" als Johanson het heeft over de verschrikkingen van verslaving en de tragedies die hij al zag. Over "Nowhere to Go" hangt een zweem Chuck Berry en achter het funky, erg groovende "Open Hearted Woman" zit duidelijk Freddie King. De kwaliteiten van dit jonge trio blijken weer op "Dose of Forget", dat even naar Led Zeppelin knipoogt en in "Love is Rebellion" is Johanson's statement over vrijheid heel duidelijk.

Afsluiten doet hij met het akoestische "Riverbend Blues", waarin hij melodisch met slide-gitaar en met zijn soulvolle stem op klagende toon een beeld schetst van eenvoudiger en betere tijden, een pleidooi om een einde te maken aan alle hedendaagse ellende.

De broertjes Dickinson hebben absoluut het beste in deze multi-getalenteerde Eric Johanson naar boven gehaald; het resultaat is een fris roots-rock album, op hedendaagse Blues geïnspireerd, en met een vakmanschap wat ongelimiteerd lijkt.

Dr.Groove / E. Schuurmans

<https://www.youtube.com/watch?v=xrvlKPxCiyc>

<https://www.youtube.com/watch?v=-MHDGMnugTs>

NEW MOON JELLY ROLL FREEDOM ROCKERS

VOLUME 1

FF CLICK 'N CHECK

Soms moet je een groepsnaam uitvinden die de lading zoveel mogelijk dekt. Als die lading een groepje blues muzikanten is, een gelegenheidsformatie, die zo'n 12 jaar geleden in Mississippi het daglicht zag tijdens een jamsessie van (singer-songwriter, multi-instrumentalist en producer) Jimbo Mathus met de broers Luther en Cody Dickinson (North Mississippi All Stars), dan is New Moon Jelly Roll Freedom Rockers vrij toepasselijk.

In 2008 spraken Jimbo, Luther en Cody af in de Zebra Ranch Recording Studio in Coldwater, Mississippi, toen nog bestierd door hun beroemde vader, de ondertussen betreurde Memphis producer, pianist en zanger James Luther "Jim" Dickinson (1941-2009)- met Alvin Youngblood Hart (gitaar, mandoline) en Charlie Musselwhite (harmonica) voor een sessie. De spelers zaten in een kring op de studiovloer, microfoon voor de neus en zongen om beurt en wisselden liedjes uit. De opnames, waarbij de relaxte thuissfeer overheerste, werden op tape vastgelegd. Jim Dickinson rondde in 2009 de productie nog voor zijn dood af, maar de opnames bleven tot dusver in de archieven. Daar komt nu verandering in met het uitbrengen van de eerste tien tracks op 'Volume 1' en het vervolg 'Volume 2', is al gepland voor de het voorjaar van 2021.

Ouderdomsdeken Charlie Musselwhite -hij is nu 76- krijgt de eer, om met zijn nummer "Blues, Why You Worry Me" te openen. Het nummer is één van de twee Musselwhite-originelen op het album. Charlie slingert er zich op de mondharp op zijn manier doorheen, terwijl hij strak wordt geleid door de hardwerkende Freedom Rockers. Op "[Pony Blues](#)" gaat de beurt naar Alvin Youngblood Hart. Hij weet hoe hij met zijn gitaar de pony van Charlie Patton kunstig voorbij de verleiding moet menen. Jimbo Mathus slentert daarna op zijn

original "[Night Time](#)" met een huilende gitaar door de nacht. Een grommende Jim Dickinson is op zijn piano, ondersteund door viool en mandoline in dronkenmans samenzang, te horen op de shuffle "Come On Down to My House". Op mandoline wordt Charlie ingeleid voor "K.C. Moan", dat we kennen van het gelijknamige album van de Memphis Jug Band. Jim zingt wat verhit ook de Canned Heat klassieker van Wilbert Harrison, "Let's Work Together" die met orgel en swampy percussie niets van zijn charme inboet. "Strange Land" is een nummer dat Charlie Musselwhite schreef toen hij 18 was en in Chicago als "een vreemde" naar een van de "grote betalende fabrieksbanen" zocht. Luther, de oudste van de Dickinsons, zorgt met een solo die lijkt te zijn geïnspireerd door Mike Bloomfield, voor de opwindende tijdens de bijna zeven minuten lange reis die hij met Charlie doet doorheen deze vreemde omgeving. Een speelse Jimbo Mathus zorgt dan voor wat gezelligheid op "Shake It and Break It" en Hart waagt zich, terwijl Charlie verschroeïend op zijn harmonica blaast, aan Jimi Hendrix' "Stone Free". Als afsluiter van 'Volume 1' zingt Hart een nummer van de Mississippi Sheiks, "Stop and Listen".

'New Moon Jelly Roll Freedom Rockers Volume 1' is anno 2020 een bewijs van de geweldige ervaring en het talent van de producer en de toen enthousiast meewerkende artiesten. Om een opname van deze kwaliteit te maken, die jaren later uit te brengen en dan de luisteraar het gevoel te kunnen geven er zelf bij te zijn, getuigt van grote klasse en inzicht. Dit album laat de ideeën van jonge blues rockers en klassieke bluesmannen samensmelten.

E.Schuurmans, bew. Dr.Groove

https://www.youtube.com/watch?v=gMPR_qny-ds&list=OLAK5uy_mRUcVa4Gark4RrYWpsAMUnN-3PjksM30

RONNIE EARL & THE BROADCASTERS

RISE UP

«« CLICK 'N CHECK

De huidige Broadcasters bestaan uit Dave Limina (piano, Hammond B3), Diane Blue (zang), Forrest Padgett (drums), Paul Kochanski (bas) & Peter Ward (gitaar). Diane Blue is een erg getalenteerde blues artieste en harpiste die actief is in de muziekscene van Boston. Ze treedt op met haar eigen all-star band en maakt daarnaast ook deel uit van Earl's Broadcasters. Op de meest recente (zes) albums van Earl is ze te horen en, schreef ze mee aan de nummers.

Apart is de opener en traditional "I Shall Not Be Moved" die Earl bewerkte en hier ingetogen en netjes afgemeten op akoestische gitaar brengt. "[Blues for George Floyd](#)" is een van de nummers waarin Earl, verwoord door Diane Blue, duidelijk een standpunt inneemt. De 46-jarige Floyd stierf nadat de politieagent Derek Chauvin met zijn knie meer dan acht minuten op Floyds nek had geleund, terwijl deze geboid met zijn buik op straat lag, waardoor in Minneapolis, en nadien in de hele VS-protesten tegen racisme uitbraken. Van Fenton Robinson is het soulvolle "You Don't Know What Love Is", "Blues For Lucky Peterson" is een ode zonder woorden aan deze blueslegende en met Eddie Taylor's rustige shuffle "Big Town Playboy" is er tijd voor wat vrolijkheid. In de slow blues "In the Dark" van Lilian Green en Magic Sam's "All Your Love" schittert Diane Blue nog eens vocaal. Earl leidt op gitaar en daarnaast voegt Dave Limina op Hammond B3 nog dat tikkeltje "extra" toe. "Lord Protect My Child" is een nummer uit 1983 van grootmeester -zoniet dé grootste Amerikaanse singer-songwriter van de 20ste eeuw- Bob Dylan. Het lied is een outtake -werd alsnog tijdens het proces verwijderd, waarom is niet

bekend- van Dylan's album 'Infidels'. (Het werd in 1991 alsnog aan 'The Bootleg Series Volumes 1-3 toegevoegd). Het is een Christelijk lied, waarvan de tekst -inclusief een zeldzame glimp van Bob Dylan-de-ouder- blijf geeft van bezorgdheid over zijn kinderen. "Mess Around" is een speelse, opgewekte instrumentaal van Ahmet Ertegun (mede-oprichter van Atlantic Records) en "Talking to Mr. Bromberg" een vervolg zonder woorden, een gitaar-monoloog met (veronderstel ik) David Bromberg, die lange tijd een kritisch controversieel figuur was in de Amerikaanse folk scene. Actueel en "hot" is zeker "Black Lives Matter" dat Diane heel bewogen zingt. In de knappe jazzy live instrumentaal "Blues For J" (met een drumsolo van Forrest Padgett) wordt de legendarische jazz organist Jimmy Smith (1925-2005) nog eens met verve in de spots gezet. Na de laatste instrumentaal "Navajo Blues", een nummer van Peter Ward, valt het doek. (Peter Ward was ooit journalist, heeft een eigen band en is al sinds 1975 te horen op albums van Earl).

Ronnie Earl is een muzikaal fenomeen en blijft ook met zijn nieuwe album 'Rise Up' opnieuw verbazen!

"Dedicated to Lucky Peterson (1964-2020) & George Floyd (1974-2020) and, to the addicts and alcoholics everywhere..."

Eric Schuurmans, rootstime.be

<https://www.youtube.com/watch?v=zYmTZLc72q4>

<https://www.youtube.com/watch?v=FCv1jY5qQc>

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

Golden Years of Popmusic deel 5

Golden Years of Popmusic (in 62 essential albums) – Deel V

Deel 5 heeft als titel POP en dat is eigenlijk niks meer dan een afkorting van populair en geen uniforme muziekstijl. De lijst is dan ook een samenraapsel van artiesten die weinig met elkaar gemeen hebben, behalve dat ze in de periode 1968-1976 spraakmakende albums hebben uitgebracht.

Bernardo

Van Morrison is een van der allergrootsten binnen de popmuziek. Het live-dubbelalbum **"It's too late to stop now"** uit 1974 vormt de bekroning van zijn eerdere studioalbums. Van the man verkeert hierop in bloedvorm en wordt perfect begeleid door het Caledonian Soul Orchestra met naast zijn vaste begeleidingsgroep een extra saxofoon, trompet, viool, altviool en cello. Het album bevat eigen nummers als ["Into the mystic"](#) en "Wild children", covers van bluesstandards als "Help me" en "Bring it on home to me" en de aloude Them-hits "Here comes the night" en "Gloria". De norske ler heeft inmiddels ruim veertig studioalbums op zijn conto waarop hij zich beweegt tussen (met voorbeeld-albums): poëtisch "Veedon fleece", R&B "Wavelength", keltisch "Irish heartbeat", sferisch "Inarticulate speech of the heart", jazz "Born to sing - no plan B". Live maakte ik hem mee in de Rotterdamse Doelen ergens beginjaren tachtig.

De **Doobie Brothers** vinden hun oorsprong in California en is een van mijn favoriete popgroepen die m.i. nogal onderschat zijn. Van hun tweede studio-album "Toulouse street" werd het nummer "Listen to the music" een wereldhit. Het derde **"The captain and me"** uit 1973 vond ik in zijn geheel beter met nummers als ["Long train runnin"](#), "Dark eyed cajun woman", "South city midnight lady" e.a. De kracht van de band schuilt in de chemie tussen de muzikale tegenpolen, rocker Tom Johnston versus fingerpicker Pat Simmons. Verder koester ik bewondering voor de later toegevoegde snarenfreak (gitaar, dobro, pedal-steel) John McFee. In 1974 zag ik ze tijdens het festival op de Drafbaan in Hilversum. Luister vooral op YouTube naar de weergalozes playing-for-change versie van ["Listen to the music"](#).

Carlos **Santana** is absoluut een van de meest aansprekende gitaristen uit de popmuziek. Met zijn band sec genaamd Santana brak hij door met het nummer "Soul Sacrifice" in de film van het Woodstock festival in 1969. Op het tweede studio-album **"Abraxas"** uit 1970 vestigde Carlos zijn reputatie van solo's met oneindige sustain en enorme emotionele lading als in ["Samba Pa ti"](#), "Black magic woman" en "Incident at Neshabur". Alle lof voor rest van de band want ritmiek als in "Singing winds", "Se a cabo" en "Oye como va" is nimmer overtroffen. Nadien heeft Carlos nog talloze albums afgeleverd, die lang niet allemaal goed waren, maar waarop hij wel steeds weer briljante melodieën uit zijn gitaar toverde als in "Song of the wind", "Europe" en "Moonflower". Op de live-DVD "Corazon – live from Mexico" zie/hoor je hem in optima forma met een mix van nummers uit vooral de beginfase met "Abraxas" en zijn revival met "Supernatural".

Golden Years of Popmusic deel 5

Steve Miller is een Texaan die al jong naar Chicago trok en zich in de blues scene van Jimmy Reed, Howlin' Wolf e.a. doorontwikkelde. Medio jaren zestig verkaste hij naar het hippie-eldorado San Francisco en stichtte hij een eigen band waarmee hij zeven albums zg. "psychedelische blues" maakte. Pas met het meer aardse album "The Joker" en vooral de titelsong daarvan brak hij door naar het grote publiek. Uit 1976 dateert zijn meest consistente album "[Fly like an eagle](#)". Songs als "Serenade", "Mercury blues", "Take the money and run" e.a. drijven op een superstrakke -typisch stratocaster- ritmiek. Op het latere album "Circle of love" geeft hij in het titelnummer een solo weg waarvan de rillingen door je lijf gaan. Kortom Steve is een uitmuntende veelzijdige gitarist die op de recente albums "Bingo!" en "Let your hair down" terugkeert naar zijn bluesroots.

Het klinkt misschien als ouwe-lullen-gezeur maar **Brainbox** is voor mij Nederlands beste popgroep ooit. Vooral in de beginbezetting met zanger Kaz Lux, gitarist Jan Akkerman, drummer Pierre van der Linden en bassist André Reijnen. Hun titelloze debuutalbum uit 1969 was toen een revelatie en bevat klassieke nederpopsongs als "[Dark Rose](#)", "Down man", "Summertime" e.a. Na de overstap van Jan en Pierre naar Focus werd de band voortgezet met de gitaristen Rudy de Queljoë en John Schuursma plus drummer † Frans Smit. In deze formatie heb ik ze begin jaren zeventig gezien in het voormalige Turfschip in Breda. Nadat ook onze Oosterhoutse Kaz, toch de spil van de band, vertrok was het lot bezegeld. Begin deze eeuw initieerde hij een reünieband waarmee het live-album "The last train" is samengesteld. Recent verscheen er zelfs nog een studioalbum "The 3rd flood", maar het had niet meer de magie van "Amsterdam the first days".

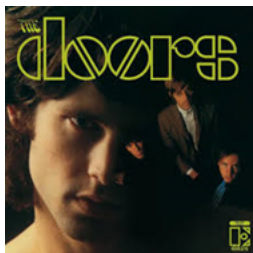
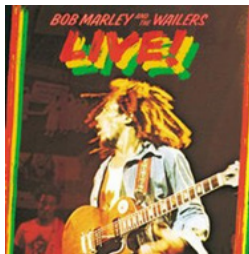
† **Janis Joplin** was afkomstig uit Texas en zag blueszangeressen als Bessie Smith, Big Mama Thornton e.a. als haar grote voorbeelden. Medio jaren 60 trok ze naar San Francisco om deel te gaan uitmaken van de "hippieband" Big Brother and the Holding Company. Daarmee maakte ze het album "Cheap Thrills" met o.a. een bijzondere versie van Gershwin's "Summertime". Alras verliest ze die band voor een solocarrière en kwam ze in 1969 met het soulgetinte album "**I Got Dem Oi' Kozmic Blues Again Mama!**" In de media is het destijds nogal bekritiseerd, terwijl ik Janis in songs als "[Kozmic blues](#)", "Little girl blue", "Maybe" e.a. juist op haar best vind. Janis is de geschiedenis ingegaan als de "first lady of rock 'n' roll" met daaraan verbonden verslaving aan alcohol en drugs en een overlijden op 27-jarige leeftijd. Tragisch genoeg bracht het album "Pearl", dat pas na haar dood werd uitgebracht, het grootste commerciële succes en werd het nummer "Me and Bobby McGee" een hit.

Traffic was een Engelse band die aanvankelijk uit vier personen bestond. Na het vertrek van gitarist Dave Mason gingen ze lang door als trio bestaande uit Steve Winwood orgel en gitaar, † Chris Wood saxofon en dwarsfluit en † Jim Capaldi drums. De band werd kort onderbroken door Steve's experiment met Blind Faith waaraan ook Eric Clapton en Ginger Baker deelnamen. Na de hereniging leverden ze in 1970 het puike album "[John Barleycorn must die](#)" met een prachtige titelsong op akoestische gitaren en dwarsfluit. Nadien onderging de band nog vele personele wisselingen, aanvullingen op het originele trio, om na de dood van Chris en Jim definitief te worden opgeheven. Traffic's lijflied "Dear Mr. Fantasy" werd door Steve nog vaak uitgevoerd op o.a. op EC's Crossroads Guitarfestival.

Golden Years of Popmusic deel 5

† **Bob Marley** was een geboren Jamaicaan die in de jaren zeventig met zijn begeleidingsband "The Wailers" reggae naar een internationaal podium tilde. Het in 1975 in Londen opgenomen album live is een demonstratie van de bezieling en betovering die uitgaat van reggae-ritmiek. Nummers als "[No woman, no cry](#)" en "I Shot the sheriff" zijn ware popklassiekers geworden. Het later uitgebrachte studioalbum "Exodus" wordt algemeen beschouwd als zijn beste en bevat juweeltjes als "Waiting in vain" en "One love". Vlak daarna werd bij Bob een ernstige melanoom vastgesteld waaraan hij in 1981 is overleden. Heb je nog niks van deze reggae-legende koop dan de verzamelaar "Legend" en/of de live-DVD "One love" met een tributeconcert door de Wailers plus zijn kinderen en met beroemde gasten als Jimmy Cliff, Erykah Badu, Ben Harper e.a.

Met hun naamloze debuutalbum oogstten de **Doors** in 1968 meteen veel lof. Het nummer "[Light my fire](#)" werd een enorme hit en "The End" een klaagzang tegen het politieke systeem. Van alle bands staan de Doors het meest symbool voor de revolutionaire sfeer eind jaren zestig. Er volgden nog vijf studio-albums die allemaal popklassiekers werden "Strange days", "Waiting for the sun", "The soft parade", "Morrison hotel" en "L.A. woman". "[Riders on the storm](#)" vind ik een-van-de-mooiste songs ooit waar ik na duizend keer nog door geraakt wordt. Na het overlijden van zanger † Jim Morrison volgden nog twee studioalbums waarop simpelweg de brille van weleer ontbrak. Nu ook organist † Ray Manzarek er niet meer is, zijn alleen gitarist Robby Krieger en drummer John Densmore nog over en daarmee zijn de Doors geschiedenis. John valt op YouTube te bewonderen in een playing-for-change versie van "All along the watchtower".

Spirit is een in Nederland relatief onbekend gebleven band uit California. Hun muziek was een mix van symfonische, jazz en rock en kreeg destijds het etiket "underground" opgeplakt. Het naamloze debuutalbum uit 1968 met nummers als "[Fresh garbage](#)", "Uncle Jack", "Mechanical world" e.a. sprak mij enorm aan vanwege de unieke mystieke "Spirit" (sfeer/geest) en misschien ook vanwege de meesterlijke cover. Daarna volgden nog drie studio-albums waarvan de laatste "Twelve Dreams of Dr. Sardonicus" een cultstatus heeft gekregen. Na het uiteenvallen van de band hebben de leden nog in andere formaties gediend en ook nog een reünie-album uitgebracht dat echter niet kon tippen aan de "Spirit" van weleer. Onder POP zou ik nog veel meer solisten en bands kunnen eren maar helaas is daarvoor geen ruimte.

Heyhoef
backstage

heyhoef-backstage.nl

Heyhoef
Coolvibes

Heyhoef
muziekfabriek

**Kerkenbosplaats 1
5043RX
Tilburg -
Reeshof**

[Aaron & Art & That New Orleans Rock & Roll Beat 1955-1962](#) (17 sept.)

The complete commercially released singles of Art and Aaron Neville recorded between 1955 and 1962 together on one collection for the first time. The Neville Brothers were a New Orleans and American institution and probably the most famous musical family to ever come out of the Crescent City. The collection opens with Art as the lead singer of The Hawketts with, "Mardi Gras Mambo", a song which has become a standard and is still played each year in New Orleans Mardi Gras . Aaron 's first big hit "Over You" is here alongside many long standing favourites .

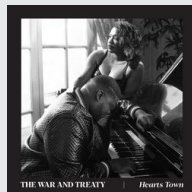
[Henrik Freischlader – Missing Pieces](#) (18 sept.)

Het nieuwe studioalbum van de Henrik Freischlader band werd Live opgenomen in de opnamestudio door Martin Meinschäfer met de beste old-school apparatuur, klinken de nummers krachtig, natuurlijk en onvervalst. De band in één kamer, een paar live-opnames en de beste momenten vereeuwigd op cd & vinyl. Authentieke rocknummers, soulvolle ballads, een beetje funk en vooral veel blues!

[The War & Treaty – Hearts Town](#) (25 sept.)

Opvolger van "Healing Tide" uit 2018. Op het album van het duo echtpaar Trotter staan 12 songs met gastoptredens van Jason Isbell, Jerry Douglas en Chris Eldridge. "Hearts Town is a neighborhood strictly made up of people who all share the same kind of heart: hearts that love, hearts that heal, hearts that don't see division," says Michael. "There's all different types of people within that neighborhood, but they're still somehow all working together-which is exactly the kind of town we want to live in."

[Malaya Blue – Still](#) (28 sept.)

Malaya Blue is een singer-songwriter, die in 2015 met haar debuutalbum 'Bourbon Street' in de Britse blues scene resoluut haar doorbraak maakte. Ze werd genomineerd door The British Blues Association voor "Best Female Vocalist" en "Best Album". Malaya brengt nu haar derde album 'Still', geproduceerd door Denis Walker. Robert Cray's rechterhand, bassist/songwriter Richard Cousins schreef de titelsong, Malaya zelf de andere nummers. Andere muzikanten waren gitarist Nat Martin, toetsenist Stevie Watts, drummer Mike Horne en bassist Eddie Masters.

[Johnny Iguana – Johnny Iguana's Chicago Spectacular!](#) (28 sept.)

The art of Chicago blues piano is in excellent hands as long as Johnny Iguana is in town. He's assembled some of the Windy City's greatest traditional-minded blues artists for this disc to provide stunning vocals as he pays tribute to seven of Chicago's legendary ivories heroes – giants who serve as some of Iguana's primary influences. The concept works to perfection: this is no mere homage, but a joyous, living and breathing celebration of a time when Chicago blues was virtually synonymous with the piano and great singers." With a true all-star cast of real deal blues legends!

[Joachim Cooder – Over that road I'm bound](#) (2 okt.)

On his Nonesuch Records debut album, songwriter and multi-instrumentalist Joachim Cooder uses the plain-spoken songs of country-music progenitor and banjo player Uncle Dave Macon as a jumping off point, tinkering with the lyrics and reworking melodies for his chosen instrument: an electric mbira (kalimba). Cooder culled songs from Macon's vast catalog and recorded them with his band and special guests: Ry Cooder, Rayna Gellert, Juliette Commagere, Sam Gendel, Glenn Patscha, Amir Yaghmai, Dan Gellert, and Vieux Farka Touré.

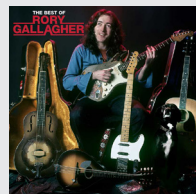

CD/LP NIEUWTJES

[Rory Gallagher – Best of](#) (9 okt)

Following the commercial and critically acclaimed success of the recent albums "Blues" (2019) and the three-week running No.1 album on the Billboard Blues Chart "Check Shirt Wizard - Live in '77" (2020), UMC is pleased to present a new Rory Gallagher best of collection entitled "The Best Of Rory Gallagher" on Friday 9th October 2020

[Snowy White & The white Flames – Something on me](#) (9 okt.)

White is one of a handful of classic blues-orientated British electric guitar players – musicians whose sound, technique and style has echoed the originality of the blues with the excitement of contemporary rock. He has developed his own style of 'English' blues, a combination of clear, clean blues phrases and harder-edged riffs that are a recognisable feature of his very personal songs. His latest offering, features Thomas White on drums, Rowan Bassett on bass and appearances by various The White Flames members.

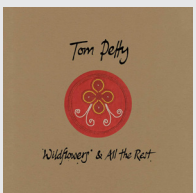
[King King – Maverick](#) (16 okt.)

King King have evolved as a band, and their fifth album, Maverick, is no exception. But what makes this new album different from all the previous King King albums? "Maverick is an album that I chose to write with complete freedom," explains Alan. "Musically, it's more mature and more complex than our previous records, but it also has the simplicity of an album that just has great catchy songs that people will want to sing along with. The essence of King King is still there and always will be. We hope the energy, fun and passion is evident throughout!"

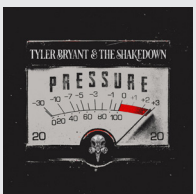
[Tom Petty & the Heartbreakers – Wildflowers & All the rest](#) (16 okt.)

the core offering is the remastered Wildflowers album plus a ten-track bonus album All The Rest. Together this represents all 25 songs from the original recording sessions. Five of the ten songs on All The Rest are previously unreleased. The reissue is available as a 2CD set or a 3LP vinyl package. The deluxe editions are 4CD and 7LP vinyl respectively. These sets add a Home Recordings/Demos offering (15 intimate demos of the songs) and a Wildflowers Live selection (14 songs played live by Tom Petty and the Heartbreakers from 1995 to 2017).

[Tyler Bryant & The Shakedown – Pressure](#) (16 okt)

Due to the pandemic, like every act, The Shakedown's live schedule was sitting on the shelf, so here was a chance to focus on the 30 to 40 new songs they had in their locker. The result is Studio Album No. 4 – 13 new numbers, including a re-recorded version of 'Crazy Days', plus guest appearances from Rebecca Lovell and Blackberry Smoke's Charlie Starr ('Holdin' My Breath'). A record with a clear theme and a never-say-die spirit.

[Jeffrey Halford – Beware of worthless imitations Vol.1](#) (23 okt.)

In 2018 hadden we 'm in Bel Air en in 2019 op het Jazz festival in Breda; beide keren maakte Halford grote indruk op ons met zijn trio en zeker met zijn laatste cd "West towards South". Dit jaar helaas geen tour van hem, maar hij brengt wel een hele mooie compilatie cd uit van 20 jaar Jeffrey Halford in 20 songs. Een muzikale rondreis van de badlands via de bayou naar de bohemian bars, waar Jack Kerouac zichzelf soms terug vond. Of naar de hoogvlakten waar de Sioux-indianen hun regendansen dansten.

CD/LP NIEUWTJES

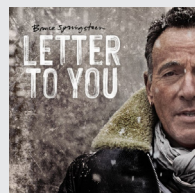
[Shemekia Copeland - Uncivil War](#) (23 Okt.)

The new album finds Shemekia blazing an exhilarating roots music trail, with many of the songs reflecting the spirit of our turbulent times. Shemekia's passion-packed singing breathes fire into solemn, gospel-drenched anthems, lowdown blues, crunching rockers and frisky New Orleans R&B. Various guest performances and/or songwriting by Will Kimbrough, Jason Isbell, Christone "Kingfish" Ingram, Jerry Douglas, Sam Bush, Orphan Brigade, Steve Cropper, Duane Eddy and Shawn Mullins.

[Bruce Springsteen - Letter to you](#) (23 okt.)

Samen met zijn vertrouwde E Street Band brengt The Boss zijn twintigste studio-album op 23 okt. uit. De 70-jarige Springsteen zette het album samen met schrijver Ron Aniello in elkaar. Met hem werkte hij ook aan zijn twee voorgaande albums. „We hebben het album in slechts vijf dagen gemaakt en het bleek een van de beste opname-ervaringen te zijn die ik ooit heb gehad”, zegt hij in een verklaring. Het album bevat 12 nummers, waarvan drie oude opnames uit de jaren 70 die niet eerder uitgebracht zijn.

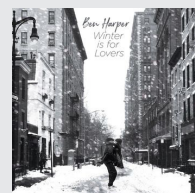
[Kim Wilson - Take Me Back](#) (23 okt.)

What is there to say you would not know already..... probably only this: Kim Wilson has returned to MC Records to record an old fashioned live in the studio MONO record, direct to tape. His first recorded outing in 4 years is a belter. Stompin' blues, powerful vocals and steamy harmonica riffs. Everything you would expect from a T-Bird flying solo.

[Ben Harper - Winter Is For Lovers](#) (23 okt.)

Het album is in vele opzichten een samenvatting van waar Harper in zijn carrière naar toe heeft gewerkt. De solo-opname, met alleen Harper en zijn Monteleone lap steel gitaar, bestaat uit 15 tracks met originele instrumentale composities, gepresenteerd als een symfonie. Sinds zijn debuut in 1994 heeft Harper muzikale grenzen verlegd waarbij zijn lap steel gitaar gedurende zijn hele carrière een grote rol heeft gespeeld in zijn uitgesproken sound. Maar nooit eerder heeft hij een album gemaakt dat zo puur zijn bewondering voor het instrument en de beheersing ervan laat horen.

[Joe Bonamassa - Royal Tea](#) 23 okt.)

Inspired by Heroes Jeff Beck, John Mayall, Eric Clapton, and Cream and recorded at the legendary Abbey Road Studios, this album reconnects the 43-year-old with the guitar-sliding kid from upstate New York, who stumbled across the best of British blues music in his dad's vinyl collection – whose influences have shaped him to be the player he is today. These ten original tracks were co-written by Joe and a cast of homegrown notables including former Whitesnake guitarist Bernie Marsden, ex-Cream lyricist Pete Brown and national-treasure piano man Jools Holland.

[Jimmie Vaughan - The Pleasure's all mine](#) (30 okt.)

A decade ago Jimmie Vaughan released his definitive album Blues, Ballads and Favorites. It was a stunning collection of 15 of his favorite songs and featured guest vocals from band members Lou Ann Barton and Bill Willis. Vaughan followed the album up in 2011 with More Blues, Ballads and Favorites, digging deep into the music that had helped shape his life in the blues. The Last Music Co. will release a special 3-vinyl LP set of these two albums titled The Pleasure's All Mine, spotlighting the music of one of the true pioneers in showcasing the roots of American music. Also available as 2-disc CD set.

Janis Joplin

50 years ago

[Janis Lyn Joplin](#) (* Port Arthur, Texas, 19 januari 1943 –† Los Angeles, Californië, 4 oktober 1970)

Joplin bezocht in de vroege jaren zestig enkele universiteiten, maar studeerde nooit af. De muziek trok haar meer en dan met name de blues, rock-'n-roll en soul. Grote voorbeelden voor haar waren Odetta, Leadbelly, Bessie Smith, Big Mama Thornton en Otis Redding.

Begin 60'er jaren trok Janis naar San Francisco om zich in het hippie gewoel te storten en raakte tevens aan harddrugs verslaafd. Ze keerde al snel terug naar Port Arthur om af te kicken. In 1966 vertrok Joplin opnieuw naar San Francisco op uitnodiging van de impresario van Big Brother and the Holding Company, Chet Helms. De uitnodiging om naar San Francisco te komen om bij Big Brother and the Holding Company te gaan zingen, bood uitkomst. Dat was echter maar van korte duur; terwijl de band steeds meer successen boekte, steeg niet alleen Joplins inkomen maar ook de druk om te presteren. Deze druk kon zij niet aan en ze greep opnieuw naar de alcohol en drugs. In het begin was de band niet succesvol, maar de grote doorbraak kwam met het optreden op het [Monterey Pop Festival](#) in 1967. Met het album dat daarna verscheen, Cheap Thrills (met het geweldige

hoes-ontwerp van Robert Crumb) , vestigde Joplin definitief haar naam als blueszangeres. Het bekende lied van de Canadese dichter/zanger Leonard Cohen, [Chelsea Hotel No. 2](#), werd geschreven voor Joplin.

Op het Woodstock festival in augustus 1969 was Joplin een van de grote publiekstrekkers. Kort daarna besloot Joplin Big Brother and the Holding Company te verlaten en begon The Kozmic Blues Band en later The Full Tilt Boogie Band. Met deze laatste band maakte ze het album Pearl. Haar laatste opnames waren het lied Mercedes Benz en een verjaardagswens voor John Lennon. Het album Pearl verscheen postuum in 1971. Een van Joplins bekendste nummers hierop, het door Kris Kristofferson geschreven ["Me and Bobby McGee"](#), nam zij enkele dagen voor haar dood op en werd een flinke hit.

Joplin overleed op 27-jarige leeftijd aan een overdosis heroïne. Zij werd op 4 oktober 1970 dood gevonden in haar hotelkamer in Los Angeles. Het vermoeden bestaat dat de heroïne die haar fataal werd, sterker was dan anders, aangezien ook andere klanten van haar dealer die week aan een overdosis overleden. Dat Joplins dood veroorzaakt was door een overdosis drugs kwam niet echt als een verrassing. Een groot deel van haar leven had zij te kampen met een drugsprobleem. Als kind had ze al de bijnaam 'speedfreak' en dat was zeker niet voor niets; op haar dieptepunt woog zij nog maar 40 kilo. Joplin is een van de originele leden van de 27 club: in een periode van twee jaar overleden vier bekende artiesten op 27-jarige leeftijd. (Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin en Jim Morrison). Sindsdien wordt de term 27 club veelal gebruikt voor elke artiest die op die leeftijd overlijdt.

Janis Lyn Joplin

50 years ago

Nog steeds wordt Joplin beschouwd als een van de invloedrijkste blueszangeressen van de jaren zestig. Ze zong met een ongekennde emotionele overgave en Joplins teksten weerspiegelden een gevoel van pijn en eenzaamheid van een vrouw die gekweld werd door een gebrek aan zelfvertrouwen. In 2013 kreeg Joplin een ster op de Hollywood Walk of Fame. In 2015 verscheen de documentaire "[Janis: little girl blue](#)" van de hand van Amy Berg, die hierin het leven van Joplin in beeld brengt.

Aardig weetje:

De wereldberoemde Porsche van Janis Joplin kocht ze in 1964 voor slechts \$ 3500,- en werd beschilderd door Joplin's roadie, Dave Richards voor \$ 500,- De beschildering werd "The History

of the Universe" gedoopt. De auto heeft na haar dood jarenlang in de Rock 'n Roll Hall Of Fame gestaan maar werd in 2015 door haar broer en zus ter veiling aangeboden om een goed doel te financieren uit naam van Janis.

De auto werd voor bijna 1,8 miljoen dollar (1,6 miljoen euro) geveild bij Sotheby's in New York. De bieding duurde vijf minuten en nog nooit eerder ging een Porsche 356c voor zoveel geld van de hand. De veilingmeester omschreef het object als "een van de belangrijkste Porsches die ooit zijn gemaakt. De wagen is grensverleggend zoals Janis Joplin zelf was."

***"...It rode us all the way to New Orleans,
I pulled my harpoon out of my dirty
red bandana, I was playing soft while Bobby
sang the blues ..."***

DrGroove

(bronnen: American Blues Scene, Wikipedia, CNN)

Quality / Print / Design

Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555

van Goorstraat 8
4811 HJ Breda

Lapa Loca plays Aretha Franklin

Zondag 11 oktober 2020 van 17.00 tot 21.00 uur

Lapa Loca, southern rhythm & rootsband, is gefascineerd door het geluid en proeft en leert en mixt het met hun eigen sound. Zangeres Linda Kessels heeft vanaf het begin van haar carrière affiniteit met de bijzondere sound en boodschap van Aretha Franklin. Ondanks dat haar sound en looks niet hetzelfde zijn, heeft ze wel haar hart verloren aan de zangstijl en onderzoekt ze al jaren haar eigen versie hier in.

Verwacht geen blazers, strijkers of achtergrondzangeressen, maar de rauwe, strakke, groovy sound van Lapa Loca aangevuld met onweerstaanbare, scheurende sax-solo's.

Subluxation (Mothers Finest Tribute) Zaterdag 17 oktober 2020 van 22.00 tot 23.59 uur

In de Graanbeurs Breda vvk Tickets: € 12,50 deur: € 15,-

Ticket link: <https://eventix.shop/qy9mrd7s>

The Indeps Inc. (60,s 70,s pop rock) Zondag 18 oktober 2020 van 17.00 tot 21.00 uur

De sixties herleven met The Indeps Inc. Invloeden: The Stones, The Kinks, The Who, The Byrds

VERWACHT

Grammylou (Roots, Americana, Rock) Zondag 1 november 2020 van 17.00 tot 21.00 uur

Bel Air muziekpodium - Breda NL

Boschstraat 174 - 4811 GL Breda - 076 5145444

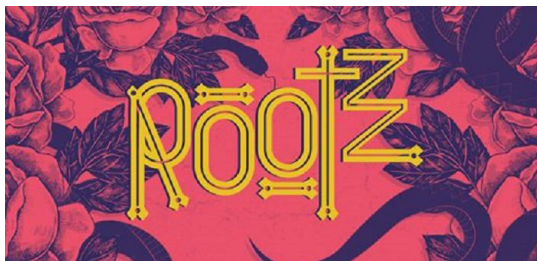
<http://www.belairbreda.nl/>

<https://www.facebook.com/events/2257670794358887/>

info@walvisverbouwingen.com

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

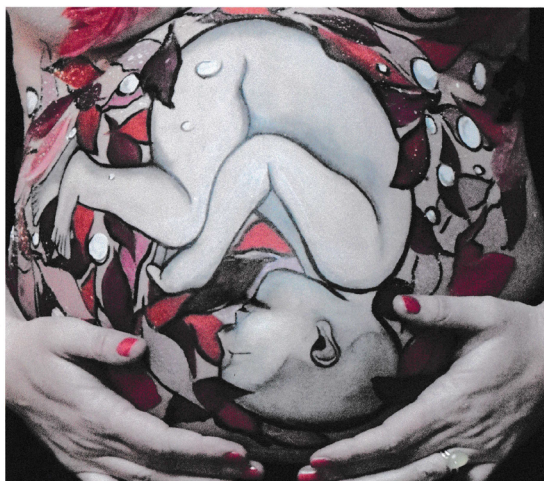

Zaterdag 31 Okt. 2020 19:30 u (doors 19:00 u)

Prijs € 20,-

ROOTZZ is hét eendaags indoor festival met de beste hedendaagse country, singer-songwriter, blues, folk en andere vormen van rootsmuziek, dat zich afspeelt in de voor dit genre perfecte entourage van MEZZ. Voor ROOTZZ slaan het nieuwe boekingskantoor Harvest Music (voortgekomen uit eerdere partner Zwaardvis Music) en MEZZ de handen ineen. Eerdere jaren stonden artiesten als Baptiste W. Hamon, Luke Winslow-King, Willy Tea Taylor en Judy Blank op de planken bij ROOTZZ. Alle artiesten vinden qua inspiratie hun oorsprong in het muzikale erfgoed van het zuiden van de VS, maar met ieder hun eigen twist en inspiraties, live gepresenteerd in het zuiden van ons eigen land.

Mezz, Keizerstraat 101, Breda <https://www.mezz.nl/programma/rootzz-3/>

'The 3 silent artists'

Jan de Groen, Olivia Flavier, Sanne van Grinsven

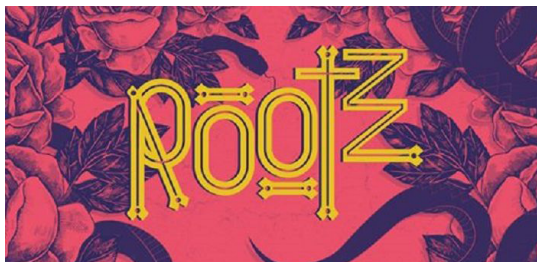
'the human skin is the best canvas'

<https://www.bodydesign.online>

- Grimeren (toneel-kinderfeest)
- Bodypaint (jezelf als Kunst)
- Koppelpaint (Valentijnsdag)
- Facepaint (carnaval-halloween)
- Bellypaint (zwangerschap)

Meer info ? :

0637655902 - jdegroen@ziggo.nl

*Line up deze editie: **Tim Knol & Blue Grass Boogiemen**
Mercy John
Hannah Mae
Dan Tuffy
Sam & Julia*

Tim Knol & The Bluegrass Boogiemen

Hannah Mae

Tickets

Wegens alle maatregelen hebben we op dit moment plek voor maximaal 100 bezoekers. Je bestelt een duo- of een soloticket voor de voorstelling. Helaas kun je op dit moment maar met maximaal twee personen bij elkaar zitten. Er zijn verschillende tickets voor de zaal (enkel duo's) en voor het balkon (duo's en solo). Een medewerker van MEZZ zal je tijdens je bezoek een plek toewijzen.

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srbb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden

info.srbb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ger van Leent, Judith Cosman, Bernardo, Ayrton van Noort
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Petra de Meulder
Druk: Q-Print Breda

Weet je veel van muziek en vertel je er graag over?

TRACK zoekt: enthousiaste schrijvers/redacteurs/recensenten

Voor het schrijven van muziekartikelen in dit blad (en op de website)

Graag met goede kennis van de Nederlandse en Engelse taal en met veel

tijd om te researchen op Internet. Stuur je reactie naar: info.srbb@xs4all.nl